

Értékes elmúlás

Tölgyfa vagyok két ország között,
Elbújtatom ki a rossz elől megszökött,
Megóvóm a vándort ki az esőben fázik,
Megvigasztalom azt ki szerelmére vágyik.
Madárka ki fészkelsz, helyet nyújtok neked,
Vaddisznó, ki termésemtől éled túl a telet,
Lehullott leveleimben süni télre elbújik,
Odvamban a mókus párjával elszundít.
Gyökerem közt minden évben kis életek fejlődnek,
Róka kölykök azok kik itt a vádász elől rejtőznek,
Ennyi sok jót teszek, mégis az emberek kivágnak,
Megcsonkítva, kivágva is értéket adok a világnak.
Faragott szobor leszek, jelkép egy történelmi helyen,
Összetartozás jelképeként állom meg a helyem.